

Bijdrage tot de kennis der Nederlandsche kevers, I

(13e vervolg op het aanhangsel in „Coleoptera Neerlandica III”).

Op verzoek van wijlen Dr. E v e r t s zullen wij onder bovenstaand opschrift de lijsten vervolgen, waarvan de 12e, nog door hemzelf geheel gereed gemaakt, voor ongeveer een jaar is verschenen.¹⁾

Hierin zullen dus alle voor ons land nieuwe vormen worden opgenomen; voor zoover het tegendeel niet is vermeld, hebben wij ons van de juistheid der determinatie's kunnen overtuigen.

Volgende afkortingen zijn gebruikt:

C.N.: Coleoptera Neerlandica. De schildvleugelige insekten van Nederland en het aangrenzend gebied. Bd. III. 's Gravenhage 1922.

N.N.: Coleoptera Neerlandica. Nieuwe naamlijst der in Nederland en het omliggend gebied voorkomende schildvleugelige insekten. Zutphen 1925. — Beide van de hand van E v e r t s.

W.: A. W i n k l e r. Catalogus Coleopterorum regionis palaearcticae. Weenen 1924—1932.

De nomenklatuur is die der N.N., voor zooverre zij bij W. anders is, hebben wij zijn nomenklatuur aangegeven.

Notiophilus hypocrita Putz. (C.N. 13; N.N. 38; W. 1873 A: germinyi Fauv.). Op de bovenzijde blauwzwarte ex. werden 15.6 en 1.10.31 bij Hilversum gevonden (R e c l a i r e). Waar het wellicht verweerde ex. zijn, lijkt het ons niet noodig deze afwijking een naam te geven. Misschien hebben wij hier met een analoog geval te doen als de *a. obscurum* D. Torre van *Notiophilus aquaticus* L.

Agonum viridicupreum Goeze *a. austriacum* F. (C.N. Bd. I. 70, voetnoot 2; N.N. 157; W. 6218 a A) Houtem 18.9.31 eenige ex. met talrijke der nominaatvorm onder het mos aan de voet van een boom, misschien reeds in winterverblijf (R e c l a i r e). Bij de nominaatvorm zijn de dekschilden groen, bij de *a.* de binnenste tusschenruimten der dekschilden koperkleurig-bronsachtig.

Agabus solieri Aubé. (W. 7448 A) wordt door W. B e y e r i n c k²⁾ uit ons land vermeld. De heer B. H. K l y n s t r a deelde ons mede, dat hier een verwisseling met *A. bipustulatus* L. in het spel is.

A. melanarius Aubé. (C.N. 59; N.N. 424bis; W. 7439 A), door H. C. R e d e k e en Mej. A. P. C. d e V o s³⁾ als inlandsch vermeld, bleek ons tot *A. sturmi* Gyll. te behooren.

¹⁾ Entomol. Berichten 8 (1932), 432.

²⁾ Levende Natuur 36 (1932), 242.

³⁾ Intern. Revue d. ges. Hydrobiol. u Hydrograph. 28 (1932), 28.

A. melanocornis Zimmerm. (C.N. 59; N.N. 430bis; W. 7463 A), door A. Zimmermann als a. van *A. chalconotus* Panz. beschreven, is volgens R. Scholz¹⁾ een goede soort, een opvatting, waarmede wij ons geheel kunnen vereenigen. Bij bestudeering van beide soorten konden wij nog eenige niet door Scholz vermelde kenmerken vaststellen, beide soorten onderscheiden zich als volgt:

A. chalconotus Panz. Grooter en breeder, 8—9 mm lang, 4—5 mm breed.

Kop in verhouding breeder; van voren niet regelmatig afgerond, in het midden n.l. zwakker gerond; tusschen de oogen ongeveer twee maal zoo breed als lang (tot achterrand van de oogen); voorste indrukken kort en diep, achterste indrukken duidelijk doch kleiner en ondieper.

Oogen driehoekig van vorm met zwak afgeronde zijden en hoeken.

Klauwen der achterpooten van terzijde gezien dikker en aan het uiteinde sterker naar beneden gebogen.

Eindlid der sprieten aan den top zwartachtig, de overige leedjes bruinrood; bij uitzondering de voorlaatste leedjes aan het uiteinde donkerder.

Anaalsterniet van het ♂ aan de achterrand met tamelijk krachtige langsgroefjes en grove punktuur.

Parameren sterk chitineus, flauw gebogen, aan het scheef afgesneden uiteinde met een bundeltje krachtige roodbruine haren, in het midden van de voorkant met een groepje lange, fijne haren.

Uit ons land zagen wij tot heden slechts de volgende ex.: Winterswijk 21.5.29, 2 ♂♂, 1 ♀ en Breda, Hondsdonk 20.6.29 1 ♂, 1 ♀ (Reclaire), Denekamp 8, 1 ♂, 1 ♀ (Klynstra), Ginneken bij Breda, Galdersche Heide 28.6.29, 1 ♀ en de Lutte bij Oldenzaal 18.6.28, 1 ♀ (Van der Wiel).

A. melanocornis Zimmerm.

Kleiner en smaller, 7—8 mm lang, 3.5—4.5 mm breed.

Kop in verhouding smaller; van voren vrijwel regelmatig afgerond; tusschen de oogen ongeveer anderhalfmaal zoo breed als lang (tot achterrand van de oogen); voorste indrukken langer, smaller en ondieper, achterste indrukken nauwelijks zichtbaar.

Oogen driehoekig van vorm, doch de zijden en hoeken sterker afgerond.

Klauwen der achterpooten van terzijde gezien slanker en bijna recht.

Eindlid der sprieten geheel of bijna geheel zwartachtig, de voorlaatste leedjes op de bovenzijde aan het uiteinde donkerder; bij uitzondering slechts het laatste lid donkerder.

¹⁾ Coleopt. Centralbl. 4 (1929), Heft 1/2, blz. 6.

Anaalsterniet van het ♂ aan de achterrand met zwakke langsgroefjes en zwakke punktuur.

Parameren zwak chitineus, slanker, aan het uiteinde smai bandvormig, gebogen, aan het afgeronde uiteinde bovendien naar voren gebogen en met een enkel haartje aan den top.

In ons land zeer verspreid en algemeen.

Oxypoda skalitzkyi Bernh. (C.N. 79; W. 6948 B). Het van Vlieland 1.9.29 (Reclaire; det. Linke) vermelde ex. blijkt tot *O. exoleta* Er. te behooren.¹⁾

Philonthus rectangulus Sharp. (*bernhaueri* Csiki; C.N. 123; N.N. 963bis; W. 4762 B). Deze soort werd door Sharp uit Japan, door Csiki uit China beschreven. In 1927 werd zij door Gridelli uit Italië gemeld, terwijl F. R ü s c h k a m p²⁾ een ♂ zeefde bij Saarlouis in het Saardal en een ♂ van Nieder-Adenau in het Ahrdal vermeldt.

Uit ons land zagen wij de volgende ex.: Putten, Vel. 25.6.33 1 ♂, 3 ♀♀ en 6.10.32, 2 ♀♀ uit kompost gezeefd (Reclaire; Van der Wiel) en Schin op Geul 25.9.32, 1 ♀ (Reclaire).

Een opvallende soort, welke zich gemakkelijk laat onderscheiden van de aanverwante soorten: kop zoo breed als het halsschild, breedrechthoekig, zijden parallel, bestippeling zeer grof; halsschild met zijdeachtige weerschijn, met twee langsrijen van vier zeer grove stippels; dekschilden donkerbronskleurig, tamelijk grof bestippeld; de dwarslijnen op de tergieten accoladevormig; sprieten donker, eerste sprietleden aan de basis geelgekleurd; pooten licht roodbruin, eerste tarslid der achterpooten langer dan het laatste. Lengte 8—11 mm.

In C.N. I, 289 kan zij als volgt worden ingelascht:

32. Halsschild zonder zijdeachtige weerschijn
enz. *immundus* Gyll.
Halsschild met zijdeachtige weerschijn 32 a.
32. a Lengte 5—6 mm. Kop rechthoekig met afgeronde zijden en achterhoeken. Bestippeling van kop en halsschild fijner. Eerste sprietlid geel enz. ... *ventralis* Grav.
Lengte 8—11 mm. Kop opvallend breed-rechthoekig met bijna rechte zijden en achterhoeken. Bestippeling van kop en halsschild opvallend grof. Eerste sprietlid donker met gele basis *rectangulus* Sharp.

R ü s c h k a m p (loc cit.) onderscheidt haar als volgt van *ebeninus* Grav. in de tabel van Reitter's Fauna Germanica II, 129:

- 8" Die Querfurche mit klammerähnlichen kleinen Winkeln.
a" Die Punktreihen des Halsschildes mäßig kräftig, Beine braun, usw *ebeninus* Grav.

¹⁾ Vgl. A. Reclaire en P. van der Wiel, Entomol. Berichten 8 (1932), 426.

²⁾ Entomol. Blätter 28 (1932), 36.

a' Die Punktreihen des Halsschildes und Punkte des rechteckigen Kopfes grob und tief, Beine

rot usw. *rectangulus Sharp*.

Anthobium abdominale Grav. (C.N. 159; N.N. 1251; W. 2995 B). Aan de beschrijving kan nog het volgende worden toegevoegd; bij de ♂♂ zijn de indrukken op het halsschild scherp begrensd en diep, naar voren smaller wordend; bij de ♀♀ zijn deze indrukken veel minder diep, dikwijls zeer oppervlakkig aangeduid, de ♀♀ gelijken zodoende veel op *A. signatum Märk.*; bij *A. signatum* bevindt zich echter aan de basis van het halsschild een ondiepe indruk in het midden en een meestal slechts oppervlakkig aangeduide middellijn.

Op het sexueele verschil bij *A. abdominale* werd reeds door K r a a t z ¹⁾ opmerkzaam gemaakt, merkwaardigerwijze wordt dit echter in de meeste werken niet vermeld.

A. atrum Heer (C.N. I. 364; N.N. 1253bis; W. 3027 B). Vaals 14.5.32 eenige en 16.4.33 talrijke ex. op een bloeiende Prunus; Vijlen, L., Kerpersbosch, 1 ex. (Reclaire; Van der Wiel).

Evenals *A. florale Pnz* en *primulae Stph.* schijnt dit een voorjaarssoort te zijn.

Choleva breiti Jeann. (N.N. 1345bis; W. 1512 B). Eén ♀ dezer zeldzame soort werd 30.7.32 des avonds bij Denekamp van planten geslept (Van der Wiel; vid. Jeannel). Tevens waren wij in de gelegenheid een Belgisch ♀ uit een grot bij Méry (prov. Luik) te onderzoeken (R. Leruth). (Zie voor de beschrijving Tijdschr. v. Ent. 74, 1931, 207.)

Liodes brunnea Sturm (C.N. 186; N.N. 1420bis; W. 1772 B). Nunspeet 15.8.26, ♀ (Van der Wiel) en Schin op Geul 12.9.30, ♂ (Reclaire).

L. flavescens Schmidt. (C.N. 187; N.N. 1416bis; W. 1756 B). Meerssen 22.9.29 en Assen 24.5.31 (Van der Wiel).

Een door Heymes als zoodanig gedetermineerd ex. (vid. R ü s c h k a m p) uit Maastricht (A. M. Scholte) kan niet tot *flavescens* behooren; ook bij onderzoek van de aedeagus bleek, dat deze geheel anders gevormd is dan bij *flavescens*. Voorloopig is het niet mogelijk dit ex. te herkennen.

L. pallens Sturm. (C.N. 187; N.N. 1420 ter; W. 1725 B). Schin op Geul 13.9.30 (Reclaire; det. R. Scholz).

Ptinella aptera Guér. (C.N. 198; N.N. 1485; W. 2700 B). Onder de schors van een zware gevelde eik in aantal bij Denekamp 6.8.32 met 1 ex. der *form. alat. ratisbonensis Gillm.* (W. 2702 B). Vermoedelijk schuilen onder de nominaatvorm ook enkele ex. van de *forma angustula Gillm.*, door Everts (N.N. 1486) als goede soort vermeld. W. kent deze niet,

¹⁾ Naturgeschichte d. Insekt. Deutschlands, Coleoptera, II (1858), 1007.

wel een *var. angustula* Matth. van *aptera als* synoniem van de *var. tenuis* Csiki (2703 B).

Meligethes reclairei Scholz. R. Scholz¹⁾ beschrijft deze naar 1 ♂ van Kortenhoef 26.7.30, dat wij niet hebben gezien, als volgt:

„Auf den ersten Blick durch die genetzte Oberseite und Färbung an *M. coeruleovirens* Först. und den Kontrast der Punktierung zwischen Decken und Halsschild an *M. difficilis* Heer, des oberseits aber mikroskopisch glatt ist, erinnernd Von *coeruleovirens* durch viel gröber punktierte Decken, anders gezähnte Vorderschienen und die Sexualcharaktere des ♂ (Höckerchen am Hinterrande und schwache Beulen neben der Mitte des Metasternums) verschieden, durch letztere mit *M. symphyti* Heer verwandt.

Kleiner als *symphyti* und *difficilis*. Körperumri ss oblong, nicht oval. Decken dunkel schwarzblau, Halsschild wenig heller. Kopf fein und nicht dicht punktiert, Kopfschild gerade abgeschnitten; Fühlerglied 1 und 2 gelb, Rest der Fühler dunkel. Halsschild seitlich sehr schwach gerundet, viel schwächer als bei *symphyti* fein und ziemlich weitläufig punktiert. Decken seitlich schwach gerundet, hinten einzeln flach verrundet, vorn stark und weitläufig, hinten feiner und dichter punktiert. Vorderschienen am Aussenrande hinter der Basis fein gekerbt, zur Spitze mit 4 mittelstarken, auseinanderstehenden Zähnen besetzt. Vorderbeine gelbbraun, Mittel- und Hinterbeine dunkler.

♂ Metasternum am Hinterrande mit 1 feinem Höckerchen, neben der Mittellinie mit 2 schwachen Beulen, dazwischen nicht gefurcht, fein und zerstreut punktiert.

Länge 2 mm.

Anmerkung. In Reitters Best.—Tab. Nitidulidae 1919, 39 ist in der Gruppe des *M. symphyti* auch ein *M. Devillei* Grouvelle aus Gallia m. (Alpes maritimes) beschrieben, der vielleicht ähnlich sein könnte, dessen Oberseite ist aber äusserst fein und dicht punktiert.”

Globicornis marginata Payk. (C.N. I. 609; N.N. 2169bis; W. 6368 C). Venlo 5.30 ♂ (C. Berger; in coll. Van der Wiel).

Helophorus laticollis Ths. (C.N. 296; N.N. 1679bis; W. 357 B). Mook. Plasmolen 3.6.27 (F. T. Valck Lucassen; det. d' Orchymont).

Phyllopertha horticola L. a. *macularis* Muls. (C.N. 312; N.N. 1648; W. 9294f D). Uit een mededeeling van D. L. Uyttenboogaart²⁾ zou men de indruk verkrijgen, dat de vondst op Texel nieuw voor de fauna was. Everts³⁾

¹⁾ Entomol. Blätter 29 (1933), 77.

²⁾ Verslag 87. Zomervergader. Ned. Entomol. Vereen., Tijdschr. v. Entomol. 75 (1932), LXVIII.

³⁾ Entomol. Berichten 6 (1923), 216.

had deze a. echter reeds van Vianen en Wageningen vermeld.

Cryptohypnus riparius F. (C.N. II, 108; N.N. 2322bis; W. 3315 C.; Hypnoidus r.). Epen, L. 15.5.32 tusschen plantenwortels aan de geuloever (Reclaire; Van der Wiel).

Malthodes lobatus Kiesw. (C.N. 356; N.N. 2397bis; W. 1152 C). F. R ü s c h k a m p¹⁾ vermeldt een ex. van Leeuwen, G. 7.18 (Van der Wiel), door hem destijds van Everts als *M. atomus* Thoms. ontvangen. In de coll. Van der Wiel blijkt nog een ♀ van dezelfde vindplaats en datum aanwezig te zijn. Wellicht staat deze soort in meerdere collectie's onder *atomus*.

Malachius marginellus Ol. v. *pseudosardous* Reclaire et Van der Wiel²⁾. (C.N. 357; N.N. 2412). Vlieland 31.7-28 en Terschelling 6.8.31 op de laatste duinenrij op helm (Reclaire; Van der Wiel).

Tot deze var. behoort ook de door Everts van Terschelling vermelde *M. sardous* Er., die voor onze fauna vervalt. Zij komt alleen op Corsica en Sardinië voor, de uit Duitschland, Denemarken en Danzig vermelde ex. behooren tot de var. van *marginellus*. In ons land werd zij ook nog gevonden bij den Haag, Scheveningen en Hoek van Holland.

Bij de nominaatvorm is het halsschild aan de zijden breed rood gezoomd; bovenzijde metallisch groen, soms blauwachtig of naar het bronzig trekkend.

Bij de var. *pseudosardous* is het halsschild opvallend smal rood gezoomd, bij enkele ex. iets breeder; door deze halsschildteekening gelijkt deze var. op het oog veel op *M. sardous*; bovenzijde metallisch groen, bij sommige ex. roodkoperkleurig met paars bijgemengd.

Deze var. schijnt een kustvorm van *marginellus* te zijn. buiten de reeds vermelde ex. uit ons land zagen wij ex. van Denemarken (Tisvilde), Danzig (Bohnsack en Heubude) en Oost-Pruisen (Frische Nehrung).

Deze var. blijkt synoniem te zijn met de door H. Donisthorpe³⁾ beschreven var. *angusti-marginalis* van *marginellus*, welke naam na vergelijking met onze ex. door den auteur werd ingetrokken.⁴⁾

Xylonites retusus Ol. (C.N. 365; N.N. 2449 ter; W. 9265 C). Bunde, L. 7.6.31, ♂, uit dor hout geklopt (Van der Wiel).

Orsodacne cerasi L. (C.N. 422; N.N. 2752bis; W. 2379 E). Vaals 6.31 (D. Mac Gillavry) en 14.5.32 (Van der Wiel).

O. c. a. duftschmidi Wse. (W. 2379 g.E.). Vaals 23.6.31

1) Entomol. Blätter 28 (1932), 162.

2) Entomol. Berichten 8 (1932), 426.

3) Entomol. monthly Magaz. 69 (1933), 25.

4) Entomol. monthly Magaz. 70 (1934), 19.

(Klynstra). Bij dit ex. zijn het voorste gedeelte van de kop en de achterrand van het halsschild nog geel, een overgang dus tot de *a. cantharoides* F.

Everts' twijfel omtrent de vangst dezer soort bij Roosteren is dus onbegroot geweest.

Longitarsus nigerrimus Gyll. (C.N. 468, 483; N.N. 2962bis; W. 4943 E). Gerrits Flesch, Hoog-Buurlo 20.5.27 (Valck Lucassen det. et capt.).

L. waterhousei Kutsch. (C.N. 469; N.N. 2945bis; W. 4853 E). Epen, L. 27.9.32 op munt (Van der Wiel).

Otiorrhynchus veterator Uyttenb. (C.N. 527; N.N. 3040 bis). Door D. L. Uyttenboogaart¹⁾ is deze nieuwe soort uitvoerig beschreven en vergeleken met *O. singularis* L.

De „Artberechtiging" en de geographische verspreiding werden later nog door de auteur²⁾ uitvoerig besproken.

Zij komt voor in Spanje, Frankrijk, België, Luxemburg, Nederland, Duitsland en Zwitserland, werd echter tot heden in Engeland nog niet aangetroffen.

In ons land blijkt deze soort vooral in Zuid-Limburg veelvuldig voor te komen, doch werd ook bij Rotterdam, Brummen, Oosterbeek, Warnsveld, de Grebbe, Leersum en Lichtenvoorde aangetroffen.

In de meeste Nederlandsche collectie's blijkt deze nieuwe soort vertegenwoordigd te zijn, door de auteur werd het materiaal uit bijna alle Nederlandsche collectie's gerevideerd.

Zij laat zich als volgt van *O. singularis* onderscheiden:
O. singularis L.

Bovenkanten der sprietgroeven parallel.

Voorhoofd tusschen de oogen smaller dan de snuit tusschen de sprietgroeven.

Voorhoofdsgroef smal en ondiep, soms nauwelijks waarneembaar.

Oogen grooter, min of meer ellipsvormig, zwak gewelfd; van boven gezien niet buiten de zijrand van de kop uitstekend, de onderrand onzichtbaar.

Zijden van het halsschild minder sterk afgerond, halsschild in verhouding tot de dekschilden langer, dekschilden korter. Zijden der dekschilden van schouder tot uiteinde duidelijk afgerond.

De korrels van het halsschild kleiner, de navelstippels op de korrels aan de zijden geplaatst, soms zeer klein, de haartjes in de stippels neerliggend.

De beharing op de dekschilden kort en weinig opgericht.

O. veterator Uyttenb.

Bovenkanten der sprietgroeven eerst niet naar elkaar toeloozend, naar de voorrand der oogen zwak gebogen en divergeerend.

¹⁾ Tijdschr. v. Entomol. 75 (1932), 259.

²⁾ Entomol. Blätter 29 (1933), 78.

Voorhoofd tusschen de oogen ongeveer van gelijke breedte of iets breeder dan de snuit tusschen de sprietgroeven.*

Voorhoofdsgröef grooter, rond en diep, steeds duidelijk zichtbaar.

Oogen kleiner, bijna rond, duidelijk gewelfd; van boven gezien buiten de zijrand van de kop uitstekend, de onderrand niet zichtbaar.

Zijden van het halsschild sterker afgerond, halsschild in verhouding tot de dekschilden korter, de dekschilden langer.

Zijden der dekschilden van schouder tot uiteinde meer parallel.

De korrels op de halsschild grooter, de navelstippels bovenop de korrels geplaatst, steeds groot en in het oog vallend, de haartjes in de stippels duidelijk opgericht.

De beharing op de dekschilden langer en meer opgericht.

De *var. marquardtii* Fald. van *O. singularis* L. komt te vervallen en wordt als synoniem bij *singularis* gesteld; ook de destijds door Everts als zoodanig gedetermineerde ex. bleken thans gedeeltelijk tot *singularis*, gedeeltelijk tot *veterator* te behooren.

Notaris acridulus L. *var. montanus* Tourn. (C.N. 568; N.N. 3337; W. 5269 F.; N. a. s. *montanus* Fst.) Houtem 18.9.31 (Reclaire; det. F. Zumpt). Een bergvorm?

Ceutorrhynchidius hassicus Schultze. (C.N. 591; N.N. 3219; W. 7364 F.). Maastricht 16.10.30 (A. M. Scholte; det. Rüschkamp; vid. F. Zumpt).

Baris morio Boh. (C.N. 612; N.N. 3289 ter; W. 7069 F.). Bemelen, L. 17.9.33 een dood ex. op een mergelhelling, alwaar o.a. *Reseda luteola* L. (Reclaire).

Calandra zea-mais Motsch. (C.N. 615; N.N. 3299bis; bij W. niet vermeld). De heer D. L. Uyttenboogaart maakte ons op deze soort attent, welke reeds door F. Rüschkamp¹⁾ uit Duitschland vermeld wordt. Zij onderscheidt zich van *C. oryzae* L. als volgt:

Opvallend grooter en breeder, 3—3.5 mm; glanzend; de roode vlekken op dekschilden scherper begrensd en gewoonlijk heller van kleur; sculptuur grover, de stippels op de dekschilden scherp en diep, evenals de smalle kielvormige tusschenruimten glanzend. Sprieten langer en slanker, 2e lid van de funiculus bijna dubbel zoo lang als het 3e. Halsschild in zijn grootste breedte iets breeder dan lang, aan de zijden vlak afgerond en tot de duidelijk kraagvormig afgezette voorrand matig smaller wordend. Penis veel grooter, dikker en sterk gebogen.

C. oryzae L. is — in het algemeen — veel kleiner en smaller; 2—2,8 mm; matter; sculptuur grof, doch vlakker en onregelmatiger; de stippels op de dekschilden evenals de

¹⁾ Entomol. Blätter 28 (1932), 54.

breedere, meer stompe tusschenruimten veel minder glanzend tot mat; sprieten korter en dikker; 2e lid van de funiculus weinig langer dan het 3e. Halsschild in zijn grootste breedte even breed als lang of iets smaller, aan de zijden minder afgerond en tot de zwakker kraagvormig afgezette voorrand duidelijk smaller wordend. Penis veel kleiner, smaller en veel minder gebogen.

C. zea-mais werd geïmporteerd met mais uit N. Carolina, Cuba, Brazilië, Honoloeloe, Nieuw-Holland en Z. Europa.

Bij het nazien van onze collectie's vonden wij ♂♂ van Rotterdam en Tiel (Uyttenboogaart) en een ♂ en ♀ van den Haag (Van Eldik).

Bij uitgebreide kweekproeven met *C. oryzae* (van *C. zea-mais* gelukte het ons tot heden niet om kweekmateriaal te verkrijgen) merkten wij op, dat deze soort zeer sterk in grootte en sculptuur kan verschillen, wellicht, dat het gelukt constante rassen te vinden; uit rijst kweekten wij een kleinere, smalle vorm, uit Am. tarwe een middelgrote vorm met afwijkende halsschild-sculptuur, uit Plata-mais een zeer groote sterk op *C. zea-mais* gelijkende vorm.

Bij beide soorten zijn de ♂♂ gemakkelijk van de ♀♀ te onderscheiden; bij de ♂♂ is de snuit vrijwel dof met sterk gegroefde, grove stippelrijen; bij de ♀♀ is de snuit glanzend, met fijne, niet gegroefde stippelrijen.

Rhyncholus culinarius Germ., door D. L. Uyttenboogaart¹⁾ uit ons land vermeld, blijkt ons tot *truncorum* Germ. te behooren.

Xyleborinus xylographus Say. (C.N. 648; N.N. 3578; W. 8768 F: *Xyleborus saxeseni* Ratz.). ♂♂ Op het landgoed „de Rips” (Peel) in Am. eikenstammetje (M. de Konink) en Renkum (Uyttenboogaart). Everts had geen ♂♂ uit ons land gezien.

Hilversum en Amsterdam, November 1933.

A. RECLAIRE en
P. VAN DER WIEL.

Verzoek.

De ondergeteekende mist Ent. Ber. No. 52 (van Deel III). Gaarne zal hij aanbiedingen ontvangen van hen, die hem dit No. kunnen bezorgen.

Dr. D. MAC GILLAVRY,
J. W. Brouwersplein 9, Amsterdam Z.

¹⁾ Verslag 65, Wintervergader. Ned. Entomol. Vereen. Tijdschr. v. Entomol. 75 (1932), VII.